

גִּאוּנִים וְרֹאשׁוֹנִים: רַבְּנוּ מֹשֶׁה קוֹרְדוֹבִירוֹ (הֶרֶם"ק)
עֲמוּדֵי הָאֵשׁ בְּסִמְטוֹת צֶפֶת
סִפּוּר מֵרֶתֶק עַל תּוֹרָה, עֲנוּה, וְאוֹר שְׂמִיָּע עַד לַשָּׁמַיִם.

הָעִיר צִפַּת יִשְׁנָה, אֲבָל חֵלּוֹן אֶחָד מֵאִיר...

דְּמִינוּ אֶת אֲוִיר הַהָרִים הָקָר שֶׁל
צִפַּת מְלָפִי מֵאוֹת שָׁנִים. כָּלֵם יִשְׁנִים.

בַּחֲדָר הַקָּטָן יוֹשֵׁב רַבֵּנוּ מֹשֶׁה
קוֹרְדוֹבֵירוֹ (הָרַמ"ק).

עֵינָיו מְאִירוֹת בְּקִדּוּשָׁה, וּבִידּוֹ
מָה הוּא כוֹתֵב?

הוּא כוֹתֵב אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה!
אֶת תּוֹרַת הַקְּבָלָה הַנִּסְתָּרָה.

לְשֵׁם מָה הָרַמ"ק לָמַד בְּכָל כֶּךָ הַרְבֵּה מְאֹמֶץ?

* בְּלִי לְחַפֵּשׁ כְּבוֹד
אוּ מְחִיאוֹת כַּפִּים.

* רַק מִתּוֹךְ אֲהָבָה
עֲצוּמָה לֵה' וּלְתוֹרָה!

* בְּלִי שְׂיִדְעוּ עַל
גְּדֻלָּתוֹ הָעֲצוּמָה.

בְּשִׁמְיָם אָהָבוּ אוֹתוֹ מְאֹד. כִּמָּה שֶׁהוּא הָיָה גָּדוֹל – כֶּךָ הוּא הָיָה עָנוּעַ.

היום שבו השמש
שקעה בלב...
(כ"ג בתמוז)

הבשורה המרה עברה מפה לאזן:
הרמ"ק הקדוש עלה לשמים ונפטר לבית עולמו.
קול בכי נשמע מכל עבר. חניות נסגרו, והילדים הפסיקו ללמוד.
"מי ילמד אותנו את סודות התורה?!" בכו כלם.

הַמְּלָאכִים בַּשָּׁמַיִם:
יָדְעוּ שֶׁנִּשְׁמָה כָּל כָּךְ גְּדוֹלָה שֶׁל
מִקְבֵּל עֲצוּם שָׁבָה לַשָּׁמַיִם הַיּוֹם!

מָה שֶׁנִּסְתָּר מֵהָעֵין...
מִכֵּיּוֹן שֶׁתּוֹרַת הָרַמְ"ק הִיְתָה סוּד...

הָאֲנָשִׁים בָּאָרֶץ:
רְאוּ צַדִּיק שֶׁעוֹזֵב אוֹתָם, אֲבָל לֹא
יָדְעוּ עַד כַּמָּה עֲצוּמָה קִדְּשָׁתוֹ.

הדרך להר צונם

החל מסע ההלוויה. אלפים צעדו בצער ובבכי רב אחרי המטה של רבנו.

הייתה צפיפות רבה, וקול הפסיעות של "הרבה מאד בני אדם" נשמע על שבילי העפר בדרך אל ההר הגדול לקבורה.

אֶךְ בְּתוֹךְ הַהֶמוֹן – עָמַד אִישׁ אֶחָד
אֶחָד שֶׁרָאָה אַחֲרָת!

בְּתוֹךְ כָּל הַקָּהָל הַבּוֹכָה, צָעַד מוֹרְנוּ
רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא – הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ!

הָאֲר"י זצ"ל הָיָה גָּדוֹל הַמְּקוֹבְלִים.

הָיוּ לוֹ עֵינַיִם זָכוֹת וְקְדוּשׁוֹת, שֶׁיָּכְלוּ
לִרְאוֹת אֶת מָה שֶׁמִּתְרַחֵשׁ בַּשָּׁמַיִם.

הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ

לפתע... האר"י עוצר!

באמצע הדרך, האר"י הקדוש
מלכת. עיניו ברקו בהתרגשות
וביראת כבוד. הוא לא יכול
היָה להמשיך ללכת!

כל החכמים סביבו עצרו את
נשימתם בשקט...

מה קרה לאר"י?

"מִי רוֹאֶה מָה שֶׁאֲנִי רוֹאֶה?!"

הָאֵר"י פָּתַח אֶת פִּי הַטְּהוֹר, הִצְבִּיעַ לְכוּן
מִטָּתוֹ שֶׁל הָרַמ"ק וְזָעַק לַתְּלִמִּידִים.

הַחֲכָמִים הִבִּיטוּ קְדִימָה.

הֵם רָאוּ רַק הַמּוֹן אֲנָשִׁים וּמָטָה שֶׁל עֵץ...

"מָה הָאֵר"י רוֹאֶה שֶׁאֲנִי לֹא?!"

**עֲמוּדִים שֶׁל אֵשׁ הוֹלְכִים לִפְנֵי מִטָּתוֹ! הָאֵר"י גִּילָה אֶת הַפֶּלֶא מִשְׁמֵי מָרוֹם!
מִמֶּשׁ כְּמוֹ בִּיצִיאת מִצְרַיִם, כֶּךָ שָׁלַח ה' עֲמוּדֵי אֵשׁ הַמּוֹאִירִים כְּמַלְאָכִים.
עֲמוּדֵי אֵשׁ צוֹרֶבֶת וּמִזְהִירָה מוֹלִיכִים אֶת מִטָּת הָרָמ"ק, לְכַבּוֹדוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק!**

"זהו בן החביב הב עמודי אש לרמ"ק?
אשר השתעשע והנעים והמעושר
והיא תורתנו בשעשוע המלך...
תורתנו הקדושה!"

מדוע שלח ה'
עמודי אש לרמ"ק?
האר"י הקדוש הסביר:

"זהו בן החביב
והנעים, אשר השתעשע
בשעשוע המלך...
והיא תורתנו
הקדושה!"

התורה וסודותיה הם התענוג של מלך מלכי המלכים (הקדוש ברוך הוא).
הרמ"ק למד תורה מתוך תמימות ואהבה רבה, כמו בן חביב לאביו.

מָה לַמִּדָּנוּ מִמַּסַּע הַהֲלוּיָהּ? (הנגלה ממול הנסתר)

	 בְּעוֹלָם שֶׁלָּנוּ (לְמַטָּה)	 בְּשָׁמַיִם (לְמַעְלָה)
מָה רוֹאִים?	עֲצָבוֹת, הָמוֹן בּוֹכָה, מָטָה פְּשוּטָה	מַלְאָכִים, כְּבוֹד שֶׁל נְסִיךְ, עֲמוּדֵי אֵשׁ
מִי זֶה הָרֶמֶ"ק?	רַב לַמִּדָּן וְצָנוּעַ בְּחֶדֶר סָגוֹר	"הַבֵּן הַחֲבִיב" שֶׁל בוֹרֵא עוֹלָם
הַשָּׁכָר	אִישׁ לֹא מַחָא לוֹ כַּפִּים בַּחַיִּים	ה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁלַח אֵשׁ לְלוֹוֹתוֹ

גם אֲנַחְנוּ לַפְעָמִים שׁוֹאֲלִים:
"לָמָּה לַעֲשׂוֹת טוֹב אִם אַף אֶחָד
לֹא רוֹאֶה?"

לַפְעָמִים אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִשְׁנָה, עוֹזְרִים
לְאֶח קָטָן, אוֹ מִתְפַּלְלִים, אֲבָל קִצָּת
מִתְבַּאֲסִים כְּשֶׁהַמּוֹרֶה אוֹ הַזּוֹרֵם לֹא
רְאוּ וְלֹא אָמְרוּ לָנוּ "כָּל הַכְּבוֹד".
הַסִּפּוּר שֶׁל הָרַמ"ק מְלַמֵּד אוֹתָנוּ
שָׂמָּה שְׂנִסְתָּר – שְׁוֶה פִּי אֵלָּה!

מָה עֵמוּד הָאֵשׁ שְׁלָךְ?

זָכְרוּ יְלָדִים מְתוּקִים! אֹר הָאֵשׁ שְׁבָעַר
בְּצִפַּת מַמְשִׁיךְ לְהָאִיר גַּם הַיּוֹם.

מָחָר בַּבֶּקֶר, נִסּוּ לַעֲשׂוֹת "מִצְוָה נִסְתָּרָה":
לַעְזֹר לְחֵבֶר בַּהֶפְסָקָה בְּשָׁקֵט, לְוִיתָר, אוֹ
לְהִתְפַּלֵּל מִכָּל הַלֵּב גַּם שְׂאִישׁ לֹא מִסְתַּכֵּל.

דַּעוּ לָכֶם: הַשָּׁמַיִם מְאִירִים בְּעֵמוּדִים שֶׁל
אֵשׁ כְּשֶׁאַתֶּם הוֹפְכִים לְ"בְנֵי הַמֶּלֶךְ"!

"וְהִיא תִּוְרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה! אֲשֶׁר־לוֹ וְאֲשֶׁר־חֶלְקוֹ"
יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה,
לְשֵׁם שָׁמַיִם,
וּלְהָאִיר אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹרְנוּ הַקְּדוּשָׁה.

(סוף הסיפור)